

Transportstyrelsens föreskrifter om säkerheten på fartyg med speciellt användningsområde (konsoliderad elektronisk utgåva)

Ändringar införda t.o.m. TSFS 2022:57.

Den konsoliderade elektroniska utgåvan kan innehålla fel. Observera därför att det alltid är den tryckta utgåva som gäller.

Innehåll

FÖRSTA AVDELNINGEN	1
1 kap. Inledande bestämmelser	1
Tillämpning.....	1
Undantag.....	2
Likvärdighet.....	2
Ömsesidighet	2
Certifiering och besiktning	2
ANDRA AVDELNINGEN	2
2 kap. Definitioner	2
3 kap. Stabilitet och skottindelning	4
4 kap. Maskininstallation	5
Arrangemang för länsning	5
Styrmaskin	6
5 kap. Elektriska installationer.....	6
Nödkraftkälla	6
Skyddsåtgärder mot elchock, brand och andra elrelaterade risker	6
6 kap. Periodvis obemannat maskinrum	6
Fartyg med speciellt användningsområde som medför fler än 240 personer	7
7 kap. Brandskydd.....	7
8 kap. Farligt gods	7
9 kap. Livräddningsutrustning.....	8
10 kap. Radioutrustning.....	9
11 kap. Navigationsssäkerhet	9
12 kap. Sjöfartsskydd	10
TREDJE AVDELNINGEN.....	10
13 kap. Definitioner	10
14 kap. Stabilitet och skottindelning	11
Länspumpsarrangemang	14
15 kap. Maskininstallation	15
Styrmaskin	15
16 kap. Elektriska installationer.....	15
Nödkraftkälla	15
Skyddsåtgärder mot elchock, brand och andra elrelaterade risker	16

17 kap. Periodvis obemannat maskinrum	16
Fartyg med speciellt användningsområde som medför fler än 200 specialpersonal.....	16
18 kap. Brandskydd.....	16
19 kap. Stuvning av explosiva ämnen	17
20 kap. Livräddningsutrustning.....	19
21 kap. Radioutrustning.....	20
22 kap. Navigationssäkerhet	20
23 kap. Sjöfartsskydd	20

Transportstyrelsens föreskrifter om säkerheten på fartyg med speciellt användningsområde; (konsoliderad elektronisk utgåva)

TSFS 2014:12

Konsoliderad elektronisk
utgåva

SJÖFART

beslutade den 18 februari 2014. Ändringar införda t.o.m. TSFS 2022:57.

Den konsoliderade elektroniska utgåvan kan innehålla fel. Observera därför att det alltid är den tryckta utgåva som gäller.

FÖRSTA AVDELNINGEN

1 kap. Inledande bestämmelser

Tillämpning

1 § Dessa föreskrifter gäller, om inte annat anges, fartyg med speciellt användningsområde och en skrovlängd av minst 15 meter.

Föreskrifterna gäller inte

1. farkoster som omfattas av Transportstyrelsens föreskrifter och allmänna råd (TSFS 2018:60) om fartyg i inlandsjöfart, eller

2. fartyg som omfattas av den internationella koden för borrhullar, antagen genom resolution A.1023(26). (TSFS 2018:81)

2 § När ett fartyg med speciellt användningsområde medför fler än 12 passagerare är det enligt fartygsäkerhetslagen (2003:364) att betrakta som ett passagerarfartyg.

3 § När ett antal specialpersonal anges som en parameter i dessa föreskrifter, ska det antalet även innefatta passagerare ombord.

4 § Specialpersonal ska, innan resan påbörjas, genomgå godkänd förtrogenhetsutbildning enligt vad som anges i 4 kap. 3 § fartygsäkerhetsförordningen (2003:438) och 12 kap. 1 § Transportstyrelsens föreskrifter och allmänna råd (TSFS 2011:116) om utbildning och behörigheter för sjöpersonal. (TSFS 2018:81)

5 § Fartyg som innehar giltigt certifikat för fartyg med speciellt användningsområde när dessa föreskrifter träder i kraft får, vid förnyelse av certifikatet, uppfylla kraven i tredje avdelningen istället för kraven i andra avdelningen.

Undantag

6 § För ett fartyg som inte vanligtvis används som fartyg med speciellt användningsområde och som vill göra en enstaka resa som sådant fartyg kan Transportstyrelsen medge undantag från dessa föreskrifter. Detta gäller under förutsättning att fartyget uppfyller de säkerhetskrav som Transportstyrelsen bedömer vara tillämpliga för den avsedda resan, samt att undantaget inte strider mot internationella överenskommelser eller gemenskapsrättslig lagstiftning.

Likvärdighet

7 § Där dessa föreskrifter kräver vissa tillbehör, material, anordningar, utrustning eller förfaranden kan Transportstyrelsen tillåta andra tillbehör, material, anordningar, utrustning eller förfaranden, om dessa ger en likvärdig säkerhetsnivå.

Ömsesidighet

8 § Tekniska krav i dessa föreskrifter gäller inte för ett fartyg eller dess utrustning om fartyget eller utrustningen

– lagligen har tillverkats eller satts på marknaden i en annan medlemsstat inom EU eller i Turkiet, eller

– lagligen har tillverkats i ett EFTA-land som har undertecknat EES-avtalet.

Om fartyg eller utrustning enligt första stycket inte uppnår en säkerhetsnivå som är likvärdig med den som garanteras genom dessa föreskrifter, ska tekniska krav i dessa föreskrifter gälla.

Certifiering och besiktning

9 § Bestämmelser om certifiering och tillsyn av fartyg som omfattas av dessa föreskrifter finns i Transportstyrelsens föreskrifter och allmänna råd (TSFS 2018:27) om certifikat och tillsyn inom sjöfartsområdet.

(TSFS 2018:31)

ANDRA AVDELNINGEN

BESTÄMMELSER GÄLLANDE FARTYG MED SPECIELLT ANVÄNDNINGSMÅL (CODE OF SAFETY FOR SPECIAL PURPOSE SHIPS, 2008)

2 kap. Definitioner

1 § I denna avdelning används följande definitioner.

<i>besättning</i>	varje person som finns ombord på fartyget för navigation och underhåll av fartyget, dess maskineri, system och anordningar som är nödvändiga för framförande och säker navigering eller för att tillhandahålla service till andra personer ombord
<i>bredd (B)</i>	fartygets största bredd (m) midskepps, mätt till <ol style="list-style-type: none"> ytterkant av spanten i fartyg med bordläggning av metall, eller skrovets yttersida i fartyg med bordläggning av annat material, om inte annat uttryckligen anges
<i>farligt gods</i>	som definierat i lagen (2006:263) om transport av farligt gods
<i>fartyg med speciellt användningsområde</i>	ett mekaniskt självframdrivande fartyg som, med anledning av den verksamhet som bedrivs, medför fler än 12 specialpersonal inklusive passagerare, och som har godkänts för detta ändamål av Transportstyrelsen
<i>IMDG-koden</i>	den internationella koden om transport till sjöss av förpackat farligt gods (<i>International Maritime Dangerous Goods Code</i>), antagen genom resolution MSC.122(75) med ändringar
<i>internationell fart</i>	alla sjöförbindelser med fartyg från en hamnanläggning i en medlemsstat inom EU till en hamnanläggning som är belägen utanför denna medlemsstat, eller omvänt
<i>internationell resa</i>	resa från en stat till en annan
<i>LSA-koden</i>	den internationella koden för livräddningsutrustning (<i>International Life-Saving Appliance Code</i>), antagen genom resolution MSC.48(66) med ändringar
<i>längd (L)</i>	<i>antingen</i> 96 % av hela längden (m) i en vattenlinje på 85 % av minsta malldjupet, mätt från kölens överkant, <i>eller</i> längden (m) från förkant av förstäven till mittlinjen av roderhjärtstocken i samma vattenlinje, om sistnämnda längd är större. På fartyg som konstruerats med styrlastighet ska vattenlinjen som längden mäts mot vara parallell med den konstruerade vattenlinjen

<i>passagerare</i>	varje person ombord utom <ol style="list-style-type: none">1. befälhavaren och medlemmar av besättningen eller andra personer som i någon egenskap är anställda eller sysselsatta ombord för fartygets behov, och2. barn under ett år
<i>permeabilitet</i>	för ett utrymme: den del av utrymmets totala volym som kan fyllas med vatten
<i>seglande skolfartyg</i>	ett fartyg huvudsakligen sysselsatt i utbildningsverksamhet och som har segel som huvudsakligt framdrivningsmedel
<i>specialpersonal</i>	person som inte är passagerare och som är anställd eller sysselsatt ombord för fartygets behov med anledning av fartygets speciella användningsområde eller med anledning av att särskilt arbete utförs ombord på fartyget; specialpersonal omfattar <ol style="list-style-type: none">1. forskare, tekniker och expeditionspersonal,2. sjöpersonal i utbildning,3. personal som bearbetar fisk, valar eller andra levande tillgångar, ej sysselsatt med fångst,4. bärgningspersonal på bärgningsfartyg, kabelläggare, personal för arbeten på botten, dykningspersonal, rörläggare och kranpersonal, och5. annan personal liknande den som beskrivits i 1–4 och som av Transportstyrelsen anses likvärdig

(TSFS 2018:81)

3 kap. Stabilitet och skottindelning

1 § Fartyg med speciellt användningsområde ska uppfylla kraven på intaktstabilitet enligt regel 3.1 i bilaga 4 till Transportstyrelsens föreskrifter och allmänna råd om skrovkonstruktion, stabilitet och fribord (TSFS 2009:114).

Fartyg med speciellt användningsområde med en längd mindre än 100 meter kan, som alternativ till kraven enligt första stycket, tillämpa följande krav:

1. Den maximala rätande hävarmen (GZ_{max}) ska inträffa vid en krängningsvinkel av 15° eller mer. Om vinkeln för GZ_{max} är 30° eller mindre ska den dynamiska stabiliteten (e) vara minst $[0,055+0,001(30^\circ-\theta)]$ mrad och om vinkeln för GZ_{max} är större än 30° ska den dynamiska stabiliteten (e) vara minst 0,055 mrad räknat till θ . θ är den minsta av vinkeln för GZ_{max} och vinkeln för halva stabilitetsvidden.

2. ($e_{40^\circ} - e_{30^\circ}$) $\geq 0,030$ mrad mellan krängningsvinklarna 30° och 40° eller mellan 30° och flödningsvinkeln θ_f , om denna vinkel är mindre än 40° .

3. Den rätande hävarmen (GZ) ska vara minst 0,20 meter vid en krängningsvinkel av minst 30° .

4. Begynnelsemetacenterhöjden (GM_0) ska vara minst 0,15 meter.

2 § Indelning och skadestabilitet för fartyg med speciellt användningsområde ska uppfylla kraven för passagerarfartyg i Transportstyrelsens föreskrifter och allmänna råd (TSFS 2009:114) om skrovkonstruktion, stabilitet och fribord, med de undantag som anges i 3–5 §§.

Erforderligt indelningsindex R ska beräknas enligt regel 6 i bilaga 1 till Transportstyrelsens föreskrifter och allmänna råd om skrovkonstruktion, stabilitet och fribord på följande vis:

1. Då fartyget är certifierat för 240 personer eller fler ska R -värdet sättas till R .

2. Då fartyget är certifierat för 60 personer eller färre, ska R -värdet sättas till $0,8 R$.

3. Då fartyget är certifierat för fler än 60 men färre än 240 personer ska värdet interpoleras linjärt mellan värdena i 1 och 2.

3 § För fartyg med speciellt användningsområde enligt 2 § 2 stycket 1 ska regel 8 och 8–1 samt regel 9–13, 15–17 och 19–25 i bilaga 1 till Transportstyrelsens föreskrifter och allmänna råd (TSFS 2009:114) om skrovkonstruktion, stabilitet och fribord tillämpas enligt kraven för passagerarfartyg; specialpersonalen räknas här som passagerare.

4 § För fartyg med speciellt användningsområde enligt 2 § 2 stycket 2 och 3 ska, med undantag av vad som sägs i 5 §, regel 9–13, 15–17 samt 19–25 i bilaga 1 till Transportstyrelsens föreskrifter och allmänna råd (TSFS 2009:114) om skrovkonstruktion, stabilitet och fribord tillämpas enligt kraven för lastfartyg; specialpersonalen räknas här som besättning.

5 § Alla fartyg med speciellt användningsområde ska uppfylla kraven för passagerarfartyg i regel 9, 13 och 19–21 i bilaga 1 till Transportstyrelsens föreskrifter och allmänna råd (TSFS 2009:114) om skrovkonstruktion, stabilitet och fribord.

4 kap. Maskininstallation

1 § Fartyg med speciellt användningsområde ska, förutom vad som sägs i 2 och 3 §§, uppfylla kraven i 2–15 kap. Transportstyrelsens föreskrifter och allmänna råd (TSFS 2019:4) om maskininstallation, elektrisk installation och periodvis obemannat maskinrum. (TSFS 2019:10)

Arrangemang för länsning

2 § Fartyg med speciellt användningsområde ska uppfylla kraven för passagerarfartyg i 12 kap. Transportstyrelsens föreskrifter och allmänna råd (TSFS 2019:4) om maskininstallation, elektrisk installation och periodvis obemannat maskinrum. (TSFS 2019:10)

Styrmaskin

3 § För installation av styrmaskin gäller 5 kap. Transportstyrelsens föreskrifter och allmänna råd (TSFS 2019:4) om maskininstallation, elektrisk installation och periodvis obemannat maskinrum, enligt följande:

1. Om fartyget medför högst 240 personer gäller 5 kap. 8 § 4.
2. Om fartyget medför fler än 240 personer gäller 5 kap. 8 § 3.
(TSFS 2019:10)

5 kap. Elektriska installationer

1 § Fartyg med speciellt användningsområde ska, förutom vad som sägs i 2–5 §§, uppfylla kraven i 16–22 kap. Transportstyrelsens föreskrifter och allmänna råd (TSFS 2019:4) om maskininstallation, elektrisk installation och periodvis obemannat maskinrum. (TSFS 2019:10)

Nödkraftkälla

2 § Installation av nödkraftkälla på fartyg med speciellt användningsområde som medför högst 60 personer ska vara i enlighet med 20 kap. Transportstyrelsens föreskrifter och allmänna råd (TSFS 2019:4) om maskininstallation, elektrisk installation och periodvis obemannat maskinrum. Dessutom ska fartyg med speciellt användningsområde med en längd överstigande 50 meter uppfylla kraven i 18 kap. 7 § 8 i de föreskrifterna. (TSFS 2019:10)

3 § Installation av nödkraftkälla på fartyg med speciellt användningsområde som medför fler än 60 personer ska vara i enlighet med 18 kap. Transportstyrelsens föreskrifter och allmänna råd (TSFS 2019:4) om maskininstallation, elektrisk installation och periodvis obemannat maskinrum. (TSFS 2019:10)

Skyddsåtgärder mot elchock, brand och andra elrelaterade risker

4 § Alla installationer ska vara i enlighet med 22 kap. 1–25 §§ Transportstyrelsens föreskrifter och allmänna råd (TSFS 2019:4) om maskininstallation, elektrisk installation och periodvis obemannat maskinrum. (TSFS 2019:10)

5 § Installationer på fartyg med speciellt användningsområde som medför fler än 60 personer ska vara i enlighet med 22 kap. 27 § Transportstyrelsens föreskrifter och allmänna råd (TSFS 2019:4) om maskininstallation, elektrisk installation och periodvis obemannat maskinrum. (TSFS 2019:10)

6 kap. Periodvis obemannat maskinrum

1 § Fartyg med speciellt användningsområde ska uppfylla kraven i 23–30 kap. Transportstyrelsens föreskrifter och allmänna råd (TSFS 2019:4) om maskininstallation, elektrisk installation och periodvis obemannat maskinrum. (TSFS 2019:10)

Fartyg med speciellt användningsområde som medför fler än 240 personer

2 § För fartyg med speciellt användningsområde som medför fler än 240 personer ska Transportstyrelsen avgöra om ett maskinrum kan vara periodvis obemannat och om ytterligare krav, utöver dem som anges i 1 §, är nödvändiga för att en säkerhetsnivå ska uppnås som är likvärdig den i bemannat maskinrum.

7 kap. Brandskydd

1 § Fartyg som medför fler än 240 personer ska uppfylla kraven i Transportstyrelsens föreskrifter och allmänna råd (TSFS 2009:98) om brandskydd, branddetektering och brandsläckning på SOLAS-fartyg byggda den 1 juli 2002 eller senare, i de delar som berör passagerarfartyg som medför fler än 36 passagerare.

2 § Fartyg som medför fler än 60 men inte fler än 240 personer ska uppfylla kraven i Transportstyrelsens föreskrifter och allmänna råd (TSFS 2009:98) om brandskydd, branddetektering och brandsläckning på SOLAS-fartyg byggda den 1 juli 2002 eller senare, i de delar som berör passagerarfartyg som medför högst 36 passagerare.

3 § Fartyg som medför högst 60 personer ska uppfylla kraven i Transportstyrelsens föreskrifter och allmänna råd (TSFS 2009:98) om brandskydd, branddetektering och brandsläckning på SOLAS-fartyg byggda den 1 juli 2002 eller senare, i de delar som berör lastfartyg.

8 kap. Farligt gods

1 § Om farligt gods transporteras ombord ska Transportstyrelsens föreskrifter och allmänna råd (TSFS 2022:52) om transport till sjöss av för-packat farligt gods (IMDG-koden) tillämpas i den utsträckning som följer av den föreskriften. (TSFS 2022:57)

Allmänna råd

Fartyg med speciellt användningsområde transporterar ibland många olika typer av farligt gods, klassade enligt IMDG-koden, för användning i vetenskapligt arbete, undersökningar eller för en mängd andra användningsområden. Det farliga godset medförs ofta som fartygsförråd och används ombord, vilket gör att IMDG-koden inte är tillämplig på det. För farligt gods som medförs som last och inte används ombord är dock IMDG-koden tillämplig.

Trots att IMDG-koden inte gäller för farligt gods som medförs som fartygsförråd och används ombord, innehåller den bestämmelser som är relevanta vad gäller säker stuvning, hantering och frakt på fartyg med speciellt användningsområde. IMDG-koden innehåller dessutom bestämmelser för elektrisk utrustning, kabeldragning, brandsläckningsutrustning, ventilation, rökning och bestämmelser för specialutrustning. En del allmänna krav gäller för alla

klasser av farligt gods, medan vissa krav är specifika, såsom klass 1, explosiva ämnen.

Det är därför viktigt att beakta gällande bestämmelser i IMDG-koden när man planerar att medföra farligt gods, så att relevanta bestämmelser för konstruktion, lastning, stuvning, separering och frakt följs.

Trots att IMDG-koden inte gäller för fartygsförråd bör befälhavaren samt ansvariga för fartygets förråd ombord känna till bestämmelserna i IMDG-koden och tillämpa dessa i största möjliga utsträckning.

Då det gäller frågor om stuvning, personskydd och krisåtgärder vid användande av farligt gods och därpå följande stuvning av bruten förpackning av farligt gods bör en riskbedömning göras. Utöver IMDG-koden bör leverantörer och säkerhetsdatablad för det farliga godset konsulteras då en sådan riskbedömning görs.

Bestämmelserna i IMDG-koden förutsätter att förpackningen är intakt och öppen. Det bör också uppmärksammas att avlägsnande av explosiva artiklar eller ämnen från en komplett förpackning kan komma att förändra dess klassning i IMDG-koden. Detta bör beaktas när en riskanalys görs för att säkerställa att likvärdig säkerhetsnivå hålls för det gods som återstår efter användning.

9 kap. Livräddningsutrustning

1 § Svenska fartyg med speciellt användningsområde med en bruttodräktighet om minst 500, på internationell resa, ska uppfylla kraven i Transportstyrelsens föreskrifter och allmänna råd (TSFS 2009:93) om livräddningsutrustning och livräddningsanordningar på fartyg som omfattas av 1974 års internationella konvention om säkerheten för människoliv till sjöss.

Svenska fartyg med speciellt användningsområde oavsett storlek på inrikes resa samt lastfartyg på internationell resa, med en bruttodräktighet upp till 500, ska uppfylla kraven i Sjöfartsverkets föreskrifter och allmänna råd (SJÖFS 2004:30) om livräddningsutrustning och livräddningsanordningar på fartyg som omfattas av 1974 års internationella konvention om säkerheten för människoliv till sjöss.

Kraven ska tillämpas enligt vad som följer av 2–6 §§.

Ordet *passagerare* i de föreskrifter som nämns i första och andra stycket avser även *specialpersonal* i dessa föreskrifter.

2 § Fartyg med en bruttodräktighet om 500 eller mer med speciellt användningsområde som medför fler än 60 personer ska uppfylla de krav som gäller för passagerarfartyg i Transportstyrelsens föreskrifter och allmänna råd (TSFS 2009:93) om livräddningsutrustning och livräddningsanordningar på fartyg som omfattas av 1974 års internationella konvention om säkerheten för människoliv till sjöss.

Fartyg med en bruttodräktighet under 500 med speciellt användningsområde som medför fler än 60 personer ska uppfylla de krav som gäller för passagerarfartyg i Sjöfartsverkets föreskrifter och allmänna råd (SJÖFS

2004:30) om livräddningsutrustning och livräddningsanordningar på fartyg som inte omfattas av 1974 års internationella konvention om säkerheten för människoliv till sjöss.

3 § Bortsett från vad som sägs i 2 § första stycket gäller för seglande skolfartyg med speciellt användningsområde, som medför fler än 60 personer, att de som alternativ till kraven i regel 21.1.1 får uppfylla kraven i regel 21.1.5, inklusive kravet på minst två beredskapsbåtar enligt regel 21.2.1, i Transportstyrelsens föreskrifter och allmänna råd (TSFS 2009:93) om livräddningsutrustning och livräddningsanordningar på fartyg som omfattas av 1974 års internationella konvention om säkerheten för människoliv till sjöss.

4 § Fartyg med en bruttodräktighet om 500 eller mer med speciellt användningsområde som medför 60 personer eller färre ska uppfylla de krav som gäller för lastfartyg som inte är tankfartyg i Transportstyrelsens föreskrifter och allmänna råd (TSFS 2009:93) om livräddningsutrustning och livräddningsanordningar på fartyg som omfattas av 1974 års internationella konvention om säkerheten för människoliv till sjöss.

Fartyg med en bruttodräktighet under 500 med speciellt användningsområde som medför 60 personer eller färre ska uppfylla de krav som gäller för lastfartyg som inte är tankfartyg i Sjöfartsverkets föreskrifter och allmänna råd (SJÖFS 2004:30) om livräddningsutrustning och livräddningsanordningar på fartyg som inte omfattas av 1974 års internationella konvention om säkerheten för människoliv till sjöss.

Fartyg enligt första och andra stycket kan dock ha livräddningsutrustning i enlighet med 2 §, om de uppfyller kraven på skottindelning för fartyg som har fler än 60 personer ombord.

5 § För fartyg med speciellt användningsområde gäller inte vad som sägs i 7 § och regel 19.2.3, 21.1.2, 21.1.3, 31.1.6–1.7 i bilagan till Transportstyrelsens föreskrifter och allmänna råd (TSFS 2009:93) om livräddningsutrustning och livräddningsanordningar på fartyg som omfattas av 1974 års internationella konvention om säkerheten för människoliv till sjöss, eller i regel 4.8 och 4.9 i LSA-koden.

10 kap. Radioutrustning

1 § Fartyg med speciellt användningsområde ska uppfylla kraven i Transportstyrelsens föreskrifter och allmänna råd (TSFS 2009:95) om radioutrustning på fartyg.

11 kap. Navigationssäkerhet

1 § Fartyg med speciellt användningsområde ska uppfylla kraven i Transportstyrelsens föreskrifter och allmänna råd (TSFS 2011:2) om navigationssäkerhet och navigationsutrustning.

12 kap. Sjöfartsskydd

1 § Av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 725/2004 om förbättrat sjöfartsskydd på fartyg och i hamnanläggningar följer att passagerarfartyg i internationell fart och lastfartyg i internationell fart med en bruttodräktighet om 500 eller mer omfattas av reglerna om sjöfartsskydd.

TREDJE AVDELNINGEN

BESTÄMMELSER GÄLLANDE FARTYG MED SPECIELLT ANVÄNDNINGSMOMRÅDE CERTIFIERADE FÖRE 2014-04-01 (CODE OF SAFETY FOR SPECIAL PURPOSE SHIPS, 1983)

13 kap. Definitioner

1 § I denna avdelning används följande definitioner.

<i>besättning</i>	varje person som finns ombord på fartyget för navigation och underhåll av fartyget, dess maskineri, system och anordningar som är nödvändiga för framförande och säker navigering eller för att tillhandahålla service till andra personer ombord
<i>bredd (B)</i>	fartygets största bredd (m) midskepps, mätt till <ol style="list-style-type: none">1. ytterkant av spanten i fartyg med bordläggning av metall, eller2. skrovets yttersida i fartyg med bordläggning av annat material, om inte annat uttryckligen anges
<i>fartyg med speciellt användningsområde</i>	ett mekaniskt självframdrivande fartyg som, med anledning av den verksamhet som bedrivs, medför fler än 12 specialpersonal inklusive passagerare, och som hör till kategorin <ol style="list-style-type: none">1. fartyg sysselsatt med forskning, expeditioner och inspektioner,2. fartyg för utbildning av sjöpersonal,3. valfabriks- och fiskfabriksfartyg ej sysselsatta med fångst,4. fartyg som bearbetar andra levande tillgångar i havet, ej sysselsatta med fångst, eller5. fartyg vars konstruktion och funktion liknar vad som sägs ovan och som Transportstyrelsen bedömer kan räknas till denna grupp
<i>internationell resa</i>	resa från en stat till en annan
<i>kustnära resa</i>	resa i fartområde B–E

<i>längd (L)</i>	<p><i>antingen</i> 96 % av hela längden (m) i en vattenlinje på 85 % av minsta malldjupet, mätt från kölens överkant,</p> <p><i>eller</i> längden (m) från förkant av förstäven till mittlinjen av roderhjärtstocken i samma vattenlinje, om sistnämnda längd är större;</p> <p>på fartyg som konstruerats med styrlast ska vattenlinjen som längden mäts mot vara parallell med den konstruerade vattenlinjen</p>
<i>passagerare</i>	<p>varje person ombord utom</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. befälhavaren och medlemmar av besättningen eller andra personer som i någon egenskap är anställda eller sysselsatta ombord för fartygets behov, och 2. barn under ett år
<i>permeabilitet</i>	för ett utrymme: den del av utrymmets totala volym som kan fyllas med vatten
<i>specialpersonal</i>	person som är anställd eller sysselsatt ombord för fartygets behov med anledning av fartygets speciella användningsområde eller med anledning av att särskilt arbete utförs ombord på fartyget
<i>SOLAS 74</i>	1974 års internationella konvention om säkerheten för människoliv till sjöss samt därtill hörande protokoll och ändringar, i gällande version (International Convention for the Safety of Life at Sea, 1974)

14 kap. Stabilitet och skottindelning

1 § För fartyg med speciellt användningsområde ska intaktstabiliteten uppfylla kraven i Transportstyrelsens föreskrifter och allmänna råd (TSFS 2009:114) om skrovkonstruktion, stabilitet och fribord.

2 § Skottindelningen och skadestabiliteten i fartyg med speciellt användningsområde som medför högst 200 specialpersonal ska anpassas för att uppfylla den överlevnadsstandard som specificeras i 12 § efter antagen sidoskada i den utsträckning som anges i 6 §, i utrymmen längs fartyget såsom specificerat i 3 och 4 §§ för alla lastkonditioner. Dessa krav ska bestämma djupgåendet för alla aktuella lastkonditioner, förutsatt att det inte i något fall är större än det djupgående som motsvarar minsta fribord beräknat i enlighet med Transportstyrelsens föreskrifter och allmänna råd (TSFS 2009:114) om skrovkonstruktion, stabilitet och fribord.

3 § I fartyg med speciellt användningsområde som medför högst 50 specialpersonal ska skadan antas inträffa var som helst utefter fartygets längd mellan vattentäta tvärskeppsskott, fördelade på ett avstånd som inte är mindre än den skadeutsträckning som specificeras i 6 § 1, med undantag av maskinrumsskador.

Fartyg med speciellt användningsområde med en längd mindre än 50 meter och som medför högst 50 specialpersonal kan undantas från krav på skadestabilitet enligt dessa föreskrifter, förutsatt att det uppfyller de krav som Transportstyrelsen anser lämpliga för aktuellt fartområde.

4 § I fartyg med speciellt användningsområde som medför fler än 50 men inte fler än 200 specialpersonal ska skadan antas uppstå var som helst utefter fartygets längd mellan vattentäta tvärskeppsskott, fördelade på ett avstånd som inte är mindre än den skadeutsträckning som specificeras i 6 § 1. För alla fartyg med speciellt användningsområde med en längd av 100 meter eller mer ska den antagna skadan i fören inkludera kollisionsskottet.

5 § Fartyg med speciellt användningsområde som medför fler än 200 specialpersonal ska uppfylla kraven på skottindelning och skadestabilitet för passagerarfartyg som medför motsvarande antal passagerare i enlighet med Transportstyrelsens föreskrifter och allmänna råd (TSFS 2009:114) om skrovkonstruktion, stabilitet och fribord.

6 § Följande skadeutsträckning ska antas:

1. Längskepps: $1/3L^{2/3}$ eller 14,5 m, det som är minst.
2. Tvärskepps: $B/5$ eller 11,5 m, det som är minst, mätt från fartygssidan vinkelrätt mot centerlinjen vid sommarlastlinjen.
3. Vertikalt: från fartygsbottens mallinje vid centerlinjen uppåt utan begränsning.

7 § Om en skada av mindre omfattning än den som specificerats i 6 § 1, 2 eller 3 skulle resultera i ett mer ogynnsamt flytläge, ska en sådan skada beaktas.

8 § Om rör, kanaler, gångar eller tunnlar är belägna inom den antagna skadeutsträckningen ska anordningarna vara sådana att progressiv flödning inte kan ske till andra avdelningar än till dem som antas bli flödade för varje skadefall.

9 § Kraven i 2 § ska verifieras genom beräkningar som beaktar

1. fartygets utformning,
 2. de skadade utrymmenas placering, utformning och innehåll,
 3. lastens fördelning, samt
 4. vätskors fördelning, densitet och effekten av fria vätskeytor.
- Beräkningarna ska baseras på de antaganden som görs i 10 och 11 §§.

10 § Permeabiliteten i utrymmen som antas skadade ska vara följande:

Utrymme	Permeabilitet
Lastutrymmen	genom beräkning men inte mindre än 0,60
Förrådsutrymmen	0,60
Bostadsutrymmen	0,95
Maskinutrymmen	0,85

Utrymme	Permeabilitet
Tomma utrymmen	0,95

11 § Om en tank är penetrerad till följd av en antagen skada, ska det antas att all vätska i tanken ersätts av sjövattnen upp till vattenlinjen i det slutliga jämviktsläget.

12 § Fartyget kan anses uppnå nödvändig överlevnadsstandard om följande villkor är uppfyllda:

1. Under hela inströmningsförloppet och innan utjämning skett ska skadevattenlinjen vara under nedre kanten av öppningar genom vilka progressiv flödning kan ske. Sådana öppningar inkluderar lufrör, fläktar och öppningar som är tillslutna av vädertäta dörrar eller luckor. Vattentäta öppningar såsom manluckor, flushluckor, mindre lasttankluckor som bibehåller däckets intakt, fjärrstyrda vattentäta skjuddörrar och fönsterventiler av ej öppningsbar typ behöver inte beaktas.

2. Den krängningsvinkel som orsakas av osymmetrisk flödning ska före utjämning inte överstiga 20°.

Efter utjämning ska den inte överstiga följande värden:

7° i fall av flödning mellan intilliggande vattentäta tvärskeppsskott enligt 3 och 4 §§

12° i fall av flödning som omfattar kollisionsskott i enlighet med 4 §. I enskilda fall kan Transportstyrelsen tillåta en större krängningsvinkel, beroende på det osymmetriska momentet, men i inget fall får den slutliga krängningsvinkeln överstiga 15°.

3. Begynnelsemetacenterhöjden i det slutliga jämviktsläget vid symmetrisk flödning och för upprätt läge vid osymmetrisk flödning, som beräknats genom metoden för konstant displacement, ska inte understiga 0,05 meter innan lämpliga åtgärder har vidtagits för att öka metacenterhöjden.

4. Den rätande hävarmskurvan i det slutliga jämviktsläget ska ha en vidd av minst 20° bortom jämviktsläget och en rätande hävarm av minst 100 mm inom denna vidd. Oskyddade öppningar får inte nå vattenytan inom denna vidd, utom då det aktuella utrymmet i skadestabilitetsberäkningarna utgör ett skadat utrymme. Inom vidden kan tillåtas att alla öppningar under 1 ovan och andra öppningar som kan tillslutas vattentätt når vattenytan.

5. Skadestabilitet och trim ska vara tillfredsställande i mellanliggande flytlägen på sätt som Transportstyrelsen finner lämpligt.

13 § Fartyget ska vara konstruerat för att minimera osymmetrisk flödning genom effektiva anordningar. De anordningar som är installerade för att kompensera slagsida ska vara självverkande, där så är praktiskt möjligt, men där kontrollanordningar finns för motfyllnad ska dessa vara manövrerbara från en plats ovanför skottdäcket. Alla sådana installationer och kontrollanordningar ska uppfylla Transportstyrelsens krav.

14 § Kraven enligt regel 9–20 och 22–25 i bilaga 1 till Transportstyrelsens föreskrifter och allmänna råd (TSFS 2009:114) om skrovkonstruktion, stabilitet och fribord, ska uppfyllas enligt följande:

Regel	ska uppfyllas av
9, 12, 14, 18, 19, 22, 23, 24, 25	1. alla fartyg med speciellt användningsområde, om tillämpliga
10	2. fartyg med speciellt användningsområde som medför fler än 50 specialpersonal
11	3. fartyg med speciellt användningsområde som medför högst 50 specialpersonal
17, 20	4. fartyg med speciellt användningsområde som medför fler än 200 specialpersonal
15	5. alla fartyg med speciellt användningsområde. Undantag kan medges av Transportstyrelsen för fartyg med speciellt användningsområde, vilkas längd inte överstiger 50 meter
13, 16	6. inte tillämpliga

Länspumpsarrangemang

15 § Ett fartyg som medför högst 50 specialpersonal ska uppfylla kraven i regel 21.1 och 21.3 i bilaga 1 till Sjöfartsverkets föreskrifter och allmänna råd (SJÖFS 2006:1) om skrovkonstruktion, stabilitet och fribord med ändringar samt följande:

1. Det länspumpsystem som krävs i regel 21.1 i ovan nämnda bilaga ska kunna fungera efter en sidoskada enligt 6 § i utrymmen utmed fartygets längd enligt 3 §. I detta syfte ska sidoplacerade länspunkter installeras generellt, utom i trånga utrymmen i fartygets ändskepp, där en länspunkt kan vara tillräcklig. I utrymmen med speciell form kan ytterligare länspunkter krävas. Utformningen ska vara sådan att vatten i utrymmet leds till länspunkterna. För enskilda utrymmen, där Transportstyrelsen anser att länssystem är obehövligt, kan Transportstyrelsen medge undantag under förutsättning att detta inte inverkar på fartygets överlevnadsförmåga.

2. Åtgärder ska vidtas för att hindra att vatten tränger in i ett utrymme som är anslutet till en länspumpedning, om ledningen skulle gå av eller skadas på annat sätt genom kollision i ett annat utrymme. Om någon del av röret är placerad inom tvärskeppsutsträckningen av skadan, såsom specificerat i 6 § i utrymmen utmed fartygets längd enligt 3 §, ska röret vara försett med en backventil i det utrymme, där den öppna ändan finns.

3. Ventillådor, kranar och ventiler i anslutning till länssystemet ska anordnas så att om ett utrymme som inte är maskinrum skulle flödas, ska en av pumparna kunna länsa vilket som helst av utrymmena. En skada på en pump eller ett rör, som finns utanför maskinutrymmet och som i de

utrymmen som anges i 3 § är anslutet till huvudlänsledningen inom den tvärskeppsutsträckning av skador som anges i 6 §, ska inte heller kunna sätta länspumpsystemet ur funktion. Ventilerna för kontroll av länssugarna i andra utrymmen än maskinutrymmena ska kunna regleras från maskinutrymmet eller från en plats ovanför skottdäcket.

16 § Fartyg med speciellt användningsområde med en längd mindre än 50 meter och som medför högst 50 specialpersonal kan undantas från 15 §, förutsatt att det uppfyller de säkerhetskrav som Transportstyrelsen bedömer nödvändiga för det aktuella användningsområdet.

17 § Fartyg med speciellt användningsområde som medför fler än 50 specialpersonal ska uppfylla kraven i regel 21.1 och 21.2 i bilaga 1 till Transportstyrelsens föreskrifter och allmänna råd (TSFS 2009:114) om skrovkonstruktion, stabilitet och fribord.

15 kap. Maskininstallation

1 § Fartyg med speciellt användningsområde ska uppfylla kraven i 2–5 och 7–17 kap. Sjöfartsverkets föreskrifter och allmänna råd (SJÖFS 2008:81) om maskininstallation, elektrisk installation och periodvis obemannat maskinrum.

Styrmaskin

2 § Installationen av styrmaskin ska vara i enlighet med kraven i 6 kap. Sjöfartsverkets föreskrifter och allmänna råd (SJÖFS 2008:81) om maskininstallation, elektrisk installation och periodvis obemannat maskinrum enligt följande:

1. Om fartyget medför högst 200 specialpersonal ska kraven i 6 kap. 8 § 4 i de föreskrifterna uppfyllas.
2. Om fartyget medför fler än 200 specialpersonal ska kraven i 6 kap. 8 § 3 i de föreskrifterna uppfyllas.

16 kap. Elektriska installationer

1 § Fartyg med speciellt användningsområde ska uppfylla kraven i 18–19 och 23 kap. Sjöfartsverkets föreskrifter och allmänna råd (SJÖFS 2008:81) om maskininstallation, elektrisk installation och periodvis obemannat maskinrum.

Nödkraftkälla

2 § Installationer av nödkraftkälla på fartyg med speciellt användningsområde som medför högst 50 specialpersonal ska vara i enlighet med 22 kap. Sjöfartsverkets föreskrifter och allmänna råd (SJÖFS 2008:81) om maskininstallation, elektrisk installation och periodvis obemannat maskinrum. Dessutom ska fartyg med speciellt användningsområde med en längd av 50 meter eller mer uppfylla kraven i 20 kap. 7 § 8 i de föreskrifterna.

3 § Installationer av nödkraftkälla på fartyg med speciellt användningsområde som medför fler än 50 specialpersonal ska vara i enlighet med 20 kap. Sjöfartsverkets föreskrifter och allmänna råd (SJÖFS 2008:81) om maskininstallation, elektrisk installation och periodvis obemannat maskinrum.

Skyddsåtgärder mot elchock, brand och andra elrelaterade risker

4 § Alla installationer ska vara i enlighet med 24 kap. 1–26 §§ Sjöfartsverkets föreskrifter och allmänna råd (SJÖFS 2008:81) om maskininstallation, elektrisk installation och periodvis obemannat maskinrum.

5 § Installationer på fartyg med speciellt användningsområde som medför fler än 50 specialpersonal ska vara i enlighet med 24 kap. 28 § Sjöfartsverkets föreskrifter och allmänna råd (SJÖFS 2008:81) om maskininstallation, elektrisk installation och periodvis obemannat maskinrum.

17 kap. Periodvis obemannat maskinrum

1 § Kraven i 25–33 kap. Sjöfartsverkets föreskrifter och allmänna råd (SJÖFS 2008:81) om maskininstallation, elektrisk installation och periodvis obemannat maskinrum ska vara uppfyllda.

Fartyg med speciellt användningsområde som medför fler än 200 specialpersonal

2 § För fartyg med speciellt användningsområde som medför fler än 200 specialpersonal ska Transportstyrelsen avgöra om maskinrum kan vara periodvis obemannat och om ytterligare krav, utöver dem som anges i detta kapitel, är nödvändiga för att en säkerhetsnivå som är likvärdig den som uppnås med bemannat maskinrum ska uppnås.

18 kap. Brandskydd

1 § Fartyg som medför fler än 200 specialpersonal och som är byggda före den 1 juli 2002 ska uppfylla kraven i Transportstyrelsens föreskrifter och allmänna råd (TSFS 2009:97) om brandskydd, branddetektering och brandsläckning på SOLAS-fartyg byggda före den 1 juli 2002 i de delar som berör passagerarfartyg som medför fler än 36 passagerare.

Fartyg som medför fler än 200 specialpersonal och som är byggda den 1 juli 2002 eller senare ska uppfylla kraven i Transportstyrelsens föreskrifter och allmänna råd (TSFS 2009:98) om brandskydd, branddetektering och brandsläckning på SOLAS-fartyg byggda den 1 juli 2002 eller senare, i de delar som berör passagerarfartyg som medför fler än 36 passagerare.

2 § Fartyg som medför fler än 50 men inte fler än 200 specialpersonal och som är byggda före den 1 juli 2002 ska uppfylla kraven i Transportstyrelsens föreskrifter och allmänna råd (TSFS 2009:97) om brandskydd, branddetektering och brandsläckning på SOLAS-fartyg byggda

före den 1 juli 2002 i de delar som berör passagerarfartyg som medför högst 36 passagerare.

Fartyg som medför fler än 50 men inte fler än 200 specialpersonal och som är byggda den 1 juli 2002 eller senare ska uppfylla kraven i Transportstyrelsens föreskrifter och allmänna råd (TSFS 2009:98) om brandskydd, branddetektering och brandsläckning på SOLAS-fartyg byggda den 1 juli 2002 eller senare, i de delar som berör passagerarfartyg som medför högst 36 passagerare.

3 § Fartyg som medför högst 50 specialpersonal och som är byggda före den 1 juli 2002 ska uppfylla kraven i Transportstyrelsens föreskrifter och allmänna råd (TSFS 2009:97) om brandskydd, branddetektering och brandsläckning på SOLAS-fartyg byggda före den 1 juli 2002, i de delar som berör lastfartyg.

Fartyg som medför högst 50 specialpersonal och som är byggda den 1 juli 2002 eller senare ska uppfylla kraven i Transportstyrelsens föreskrifter och allmänna råd (TSFS 2009:98) om brandskydd, branddetektering och brandsläckning på SOLAS-fartyg byggda den 1 juli 2002 eller senare, i de delar som berör lastfartyg.

19 kap. Stuvning av explosiva ämnen

1 § Explosiva ämnen som har samband med fartygets särskilda användningsområde ska förvaras i

1. inbyggt förråd – en integrerad del av fartyget,
2. fristående förråd – icke inbyggt, transportabelt förråd med en kapacitet om 3 m³ eller mer, eller
3. förrådsbox – icke inbyggt, transportabelt förråd med en kapacitet mindre än 3 m³.

2 § Följande minimikrav gäller:

1. Inbyggda förråd ska inte vara placerade nära, och aldrig under, bostadsutrymmen. De ska inte heller vara placerade nära kontrollrum.
2. Inbyggda förråd ska inte gränsa till pannrum, maskinrum, kök eller andra utrymmen med ökad risk för brand. Om förrådet måste byggas i omedelbar närhet av sådana utrymmen, ska det finnas en kofferdamm om minst 0,6 meter som separerar de båda utrymmena. Sådan kofferdamm ska förses med ventilation; den ska inte användas för förvaring. Ett av de skott som bildar kofferdammen ska vara av klass A-15; om det finns ett angränsande maskinutrymme av kategori A kan klass A-30 vara mera lämplig.
3. Ingången till inbyggda förråd ska om möjligt ligga på öppet däck. Den får under inga omständigheter gå genom sådant utrymme som beskrivs i 1 och 2.
4. Fristående förråd och förrådsboxar ska placeras på väderdäck på en plats som är skyddad från direkt påverkan av sjö. Placeringen ska ge tillräckligt skydd mot varm luft eller farliga ångor från kök eller pumprum, osv. Risken att explosiva ämnen kan påverkas av strålning från aktiva radiosändare ska beaktas.

5. Förrådsboxar ska vara placerade på väderdäck, minst 0,1 meter från däck och däckshus, samt i en position varifrån innehållet kan lämpas överbord.

6. Inbyggda förråd ska vara av beständigt, vattentätt utförande och vara inneslutna i beständiga indelningar av klass A-15. Indelning av klass A-0 kan accepteras om intilliggande utrymmen inte innehåller lättantändliga produkter.

7. Förråd ska vara isolerade med icke brännbart material för att förhindra kondensering av fukt.

8. Belysning i förråd ska vara utrustad med kupor och skydd. Belysningen ska kunna regleras från utsidan. En ljusindikator ska finnas vid strömbrytaren som visar när spänningen är tillslagen. Annan elektrisk utrustning och ledningar ska inte installeras i eller dras genom förråd med undantag av elektriska kablar som är inneslutna i vattentät trumma.

9. Endast ledningar för färskvatten och sjövattnet samt avlopps- och rörledningssystem som är installerade i själva förrådet får vara dragna genom förrådet. Rördragning för andra system är tillåten endast om rören är innesluta i vattentät trumma.

10. Förråd ska vara utrustade med säker låsanordning för att förhindra obehörigt tillträde.

11. Hyllor, stöttor och brädor eller andra anordningar ska användas för säker stuvning av explosiva ämnen i godkänd transportförpackning med ett minimum av stuvningsgods.

12. Golv i förråd ska ha beläggning som är permanent halk- och gnistsäker.

13. Fristående förråd ska konstrueras av metall och vara vädertätt. Förrådet ska isoleras invändigt med icke brännbart isoleringsmaterial av klass A-15.

14. Elcentraler på fristående förråd för anslutning till fartygets elsystem ska vara vattentäta och försedda med en skylt som visar vilken spänning förrådet kräver.

15. Fristående förråd ska ha en skylt som visar nettovikt och maximal tillåten vikt av explosiva ämnen.

16. Förrådsboxar ska vara av vattentät konstruktion i metall; stomme och lock ska ha en tjocklek av minst 3 mm. Förråd som utsätts för direkt solljus ska förses med skydd mot strålningsvärme.

17. Inbyggda förråd ska förses med naturlig eller mekanisk ventilation, utrustad med flamskydd som kan hålla temperaturen i förrådet under +38°C.

18. Fristående förråd ska förses med tillräcklig naturlig ventilation, utrustad med flamskydd.

19. I inbyggda och fristående förråd ska sprinklersystem installeras med en kapacitet på 24 l/m² per minut. Transportstyrelsen kan godkänna likvärdiga system. Funktionen ska vara tydligt utmärkt på varje manöverdon.

20. Inbyggda och fristående förråd ska ha skyltar som tydligt visar att

a) utrymmet är ett förråd

b) det råder förbud mot öppen eld och lågor i närheten

c) förrådsdörren ska hållas stängd

d) tändstickor och tändare inte får tas med in i förrådet

e) förrådet inte får lyftas med innehåll.

21. Förrådsboxar ska ha skyltar som tydligt anger att

a) containern är en förrådsbox

b) det råder förbud mot öppen eld och lågor i närheten

c) boxen ska hållas stängd.

22. Sprängkapslar får inte stuvas tillsammans med andra explosiva ämnen.

Ytterligare krav kan ställas av Transportstyrelsen, beroende på det explosiva ämnets karaktär.

20 kap. Livräddningsutrustning

1 § Svenska fartyg med speciellt användningsområde med en bruttodräktighet av minst 500, på internationell resa, ska uppfylla kraven i Transportstyrelsens föreskrifter och allmänna råd (TSFS 2009:93) om livräddningsutrustning och livräddningsanordningar på fartyg som omfattas av 1974 års internationella konvention om säkerheten för människoliv till sjöss.

Svenska fartyg med speciellt användningsområde oavsett storlek, på inrikes resa, samt lastfartyg med en bruttodräktighet upp till 500 ska uppfylla kraven i Sjöfartsverkets föreskrifter och allmänna råd (SJÖFS 2004:30) om livräddningsutrustning och livräddningsanordningar på fartyg som inte omfattas av 1974 års internationella konvention om säkerheten för människoliv till sjöss.

Kraven ska tillämpas enligt vad som följer av 2–6 §§.

Ordet *passagerare* i de föreskrifter som nämns i första och andra stycket avser även *specialpersonal* i dessa föreskrifter.

2 § Fartyg med en bruttodräktighet om 500 eller mer med speciellt användningsområde som medför fler än 50 specialpersonal ska uppfylla de krav som gäller för passagerarfartyg i Transportstyrelsens föreskrifter och allmänna råd (TSFS 2009:93) om livräddningsutrustning och livräddningsanordningar på fartyg som omfattas av 1974 års internationella konvention om säkerheten för människoliv till sjöss.

Fartyg med en bruttodräktighet under 500 med speciellt användningsområde som medför fler än 50 specialpersonal ska uppfylla de krav som gäller för passagerarfartyg i Sjöfartsverkets föreskrifter och allmänna råd (SJÖFS 2004:30) om livräddningsutrustning och livräddningsanordningar på fartyg som inte omfattas av 1974 års internationella konvention om säkerheten för människoliv till sjöss.

3 § Bortsett från vad som sägs i 2 § gäller för segelfartyg som används för utbildning och som medför fler än 50 specialpersonal, oavsett framdrivning och bruttodräktighet, att de istället för kraven i regel 21.1.1, 21.1.2 eller 21.1.3 i bilagan till Transportstyrelsens föreskrifter och allmänna råd (TSFS 2009:93) om livräddningsutrustning och livräddningsanordningar på fartyg som omfattas av 1974 års internationella konvention om säkerheten för människoliv till sjöss får uppfylla

1. kraven i regel 21.1.5 i bilagan till de föreskrifterna inklusive kravet om minst en beredskapsbåt i regel 21.2.2, och

2. dessutom medföra en räddningsdräkt för alla ombordvarande enligt regel 32.3.2 i bilagan till de föreskrifterna.

Detta gäller inte när fartyget trafikerar endast varmt klimat där Transportstyrelsen inte bedömer räddningsdräkter vara nödvändiga.

4 § Fartyg med en bruttodräktighet om 500 eller mer med speciellt användningsområde som medför 50 specialpersonal eller färre ska uppfylla de krav som gäller för lastfartyg som inte är tankfartyg i Transportstyrelsens föreskrifter och allmänna råd (TSFS 2009:93) om livräddningsutrustning och livräddningsanordningar på fartyg som omfattas av 1974 års internationella konvention om säkerheten för människoliv till sjöss.

Fartyg med en bruttodräktighet under 500 med speciellt användningsområde som medför 50 specialpersonal eller färre ska uppfylla de krav som gäller för lastfartyg som inte är tankfartyg i Sjöfartsverkets föreskrifter och allmänna råd (SJÖFS 2004:30) om livräddningsutrustning och livräddningsanordningar på fartyg som inte omfattas av 1974 års internationella konvention om säkerheten för människoliv till sjöss.

Fartyg enligt första och andra stycket kan dock ha livräddningsutrustning i enlighet med 2 §, om de uppfyller kraven på skottindelning för fartyg som har fler än 50 specialpersonal ombord.

5 § För fartyg med speciellt användningsområde gäller inte vad som sägs i 7 § Transportstyrelsens föreskrifter och allmänna råd (TSFS 2009:93) om livräddningsutrustning och livräddningsanordningar på fartyg som omfattas av 1974 års internationella konvention om säkerheten för människoliv till sjöss samt i regel 19.3.3.5, 21.1.2, 21.1.3, 31.1.6. och 31.1.7 i bilagan till de föreskrifterna.

21 kap. Radioutrustning

1 § Fartyg med speciellt användningsområde ska uppfylla kraven i Transportstyrelsens föreskrifter och allmänna råd (TSFS 2009:95) om radioutrustning på fartyg.

22 kap. Navigationssäkerhet

1 § Fartyg med speciellt användningsområde ska uppfylla kraven i Transportstyrelsens föreskrifter och allmänna råd (TSFS 2011:2) om navigationssäkerhet och navigationsutrustning.

23 kap. Sjöfartsskydd

1 § Av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 725/2004 om förbättrat sjöfartsskydd på fartyg och i hamnanläggningar följer att passagerarfartyg i internationell fart och lastfartyg i internationell fart med en bruttodräktighet om 500 eller mer omfattas av reglerna om sjöfartsskydd.

TSFS 2014:122

Denna författning träder i kraft den 16 december 2014.

TSFS 2015:76

Denna författning träder i kraft den 1 januari 2016.

TSFS 2018:31

Denna författning träder i kraft den 1 maj 2018.

TSFS 2018:81

Denna författning träder i kraft den 7 oktober 2018.

TSFS 2019:10

Denna författning träder i kraft den 1 mars 2019.

TSFS 2022:57

Denna författning träder i kraft den 1 juli 2022.